

Pospieszny pociąg ósma dwie – Krzysztof Krawczyk

O świcie wstałem, ja- wielki leń
I tak się zaczął właśnie mój pechowy dzień
Pakując bagaż przekręcam klucz
I wkrótce biegnę ile sił, na dworzec już

A na peronach codzienny gwar
A z nieba leje się lipcowy żar
Lecz ja z emocji nie czuję nic
Chcę jak najprędzej ruszyć i u celu być

Pospieszny pociąg ósma dwie,
Do ciebie wkrótce dowiezie mnie
Turkocą koła aż się serce naprzód rwie,
Pospieszny pociąg ósma dwie

Mijane stacje na pamięć znam
I świat za oknem jakby wciąż był taki sam
Więc choć to wszystko przybliży nas
To mnie w przedziale dłuży się okropnie czas

Wysiadam wreszcie, rozglądam się
Lecz na końcowej stacji nikt nie czeka mnie
Podróż kształcą - konduktor rzekł
Powrotny pociąg złapie pan o ósmej dwie

Pospieszny pociąg ósma dwie
W powrotną drogę wiezie mnie
Turkocą koła jakby świat miał skonczyć się
Pospieszny pociąg ósma dwie

Pospieszny pociąg ósma dwie,
Do ciebie wkrótce dowiezie mnie
Turkocą koła aż się serce naprzód rwie,
Pospieszny pociąg ósma dwie

Pośpieszny pociąg ósma dwie
W powrotną drogę wiezie mnie
Turkocą kola jakby świat miał skończyć się
Pośpieszny pociąg ósma dwie

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych